

Ce este New Age-ul (Noua Eră)?

*Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși
sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este
robul lucrului de care este biruit.
2 Petru 2,19*

Definiția New Age-ului (Noii Ere) / definiții:

New Age-ul (Noua Eră): ansamblul doctrinelor thelemice;

Religia: ansamblul doctrinelor thelesmice.

Thelema: comportament anarhic; exprimat de **Aleister Crowley**¹ în *The Book of the Law (Cartea Legii)* ca “Fă ceea ce vrei este întreaga lege”;

Thelesma: alegere conștientă; exprimată de **Hermes Trismegistus**² în *Tableta de Smarald (Tabula Smaragdina)* ca discriminare între subtil și solid (de fapt între bine și rău).

Mesajul New Age-ului: “Nu gândești. Ești un animal. Asta e bine. Bucură-te!” Aici intervin și nuanțări de genul: “Sigur, poți să gândești, dar gândești pe direcția dată de noi.”;

Mesajul religiei: “Nu gândești. Ești un animal. Asta e rău. Trezește-te!”.

Aparent în cealaltă categorie: Antroposofia, Mișcarea Graalului, Martorii lui **Iehova** și Mormonismul. Luptând împotriva uneia sau mai multor porunci, ele își arată adevărata lor esență thelemică.

Thelema este întotdeauna thelesma unei alte entități. Aceasta este dovedit de linia New Age-ului de renunțare la gândire, în căutarea unei așa-numite păci sufletești. Deoarece entitățile bune nu sunt impozibile la modul de posedare, rezultă că thelema este întotdeauna rea. Ea este înlocuirea voinței personale prin sugestiile unei alte voințe. Scopul ei este anihilarea entitivă și consecințele ei sunt anarhia și anomia.

Mai sus thelesma înseamnă validarea (susținerea) personalității, iar thelema înseamnă preluarea asupra unei personalități de către entitățile negative prin a-i da ideea falsă că este capabilă să facă orice, fără nici un fel de consecințe.

Istoric

Ideea thelemică este drojdia care a distrus mai toate împărățiile acestui pământ. **Incrementul thelemic** este cantitatea infimă și aparent inocentă de thelema adăugată. Pe o perioadă mai lungă, decăderea generală devine evidentă.

¹ **Crowley** este cel mai vestit satanist al secolului XX.

² **Hermes** este numit părintele tuturor religiilor.

În forma sa politică ea se manifestă ascuns, chipurile atenuat, prin liberal-democrație. Ea a devenit conștientă prin experimentele Societății Teosofice, filosofiei lui **Nietzsche** și antroposofia lui **R. Steiner**. Acestea au fost exprimări incomplete, care și-au refuzat să-și definească esența în mod absolut clar. Ea a fost însă definită de **Crowley** prin citatul amintit.

Avem aici un exemplu lămurit de cauză care urmează efectului. Asta se întâmplă însă numai la nivel de exprimare conștientă, căci în mod insidios cauza era deja prezentă în toate manifestările sale anterioare exprimării explicite.

Într-adevăr, o ființă inteligentă cum e **Diavolul** nu este supusă spațiului-timp, ci el își desfășoară planul în mod supratemporal.

Demonstrația judecăților de valoare

Primul concept prin care New Age-ul s-a anunțat în filosofie și politică a fost ideea liberului arbitru.

Or, liberul arbitru presupune că unul și același om, pus printr-un mijloc magic de mai multe ori în exact aceeași situație (același timp și același loc), acest om ar face câteva alegeri care diferă între ele. De aceea, liberul arbitru presupune cu necesitate ideea de întâmplare, ajungând să întemeieze comportamentul omenesc pe întâmplare. O voință care se sprijină pe întâmplare contravine conceptului creștin de personalitate (aici circularitatea este hermeneutică).

Din respectiva întemeiere, confuzia rezultă cu necesitate în cei care cred în această idee, ei acționând cu necesitate determinată de chiar ideea care face apel la aleator. Căci dacă omului i se cer acțiuni diferite în situații identice, atunci el nu va mai ști cum să acționeze.

Or, confuzia individuală duce în plan politic la anarhie. În plan metafizic știm că cel care seamănă confuzia este **Diavolul**, care face asta prin instrumentul său: minciuna.

Determinismul thelesmic

Premiza implicită în aceste judecăți este că nu există întâmplare, nici în comportamentul omenesc și nici altundeva. Orice situație are o cauză, la nivel general putem spune: orice situație este rezultatul **Uneia** și/sau mai multor voințe.